

UOHSX009FI2A

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0020/2017/VZ-08975/2017/322/DJa

Brno: 15. března 2017

V řízení o rozkladu ze dne 20. 1. 2017 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **České dráhy**, a.s., IČO 70994226, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0462/2016/VZ-00702/2017/512/VNV ze dne 5. 1. 2017 vydanému ve správním řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Rámcová smlouva na dodávky motorových jednotek pro dálkovou dopravu**“, v jednacím řízení s uveřejněním, jehož řádné oznámení o zakázce bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 13. 4. 2016 a uveřejněno pod ev. č. 636254 dne 14. 4. 2016 a opravné oznámení o zakázce bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 26. 4. 2016 a uveřejněno dne 27. 4. 2016 a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 27. 4. 2016 a uveřejněno dne 29. 4. 2016 pod ev. č. 2016/S 084-149183, jehož dalším účastníkem je navrhovatel –

- **Stadler Bussnang AG**, se sídlem Ernst-Stadler-Strasse 4, 9565 Bussnang, Švýcarsko, UID: CHE-101.468.464, založen podle právního řádu Švýcarska, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 17. 6. 2016 Mgr. Tomášem Zachou, advokátem, č. registrace ČAK: 10038, se sídlem Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1,

jsem podle § 90 odst. 4 a § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0462/2016/VZ-00702/2017/512/VNu ze dne 5. 1. 2017

r u š í m

a správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – České dráhy, a.s., IČO 70994226, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Rámcová smlouva na dodávky motorových jednotek pro dálkovou dopravu“, v jednacím řízení s uveřejněním, jehož řádné oznámení o zakázce bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 13. 4. 2016 a uveřejněno pod ev. č. 636254 dne 14. 4. 2016 a opravné oznámení o zakázce bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 26. 4. 2016 a uveřejněno dne 27. 4. 2016 a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 27. 4. 2016 a uveřejněno dne 29. 4. 2016 pod ev. č. 2016/S 084-149183

z a s t a v u j i.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 1. 6. 2016 podal navrhovatel – Stadler Bussnang AG, se sídlem Ernst-Stadler-Strasse 4, 9565 Bussnang, Švýcarsko, UID: CHE-101.468.464, založen podle právního řádu Švýcarska, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 17. 6. 2016 Mgr. Tomášem Zachou, advokátem, č. registrace ČAK: 10038, se sídlem Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1 (dále jen „**navrhovatel**“) námitky směřující proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky s názvem „Rámcová smlouva na dodávky motorových jednotek pro dálkovou dopravu“, zadávanou v jednacím řízení s uveřejněním, jehož řádné oznámení o zakázce bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 13. 4. 2016 a uveřejněno pod ev. č. 636254 dne 14. 4. 2016 a opravné oznámení o zakázce bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 26. 4. 2016 a uveřejněno dne 27. 4. 2016 a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 27. 4. 2016 a uveřejněno dne 29. 4. 2016 pod ev. č. 2016/S 084-149183 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Námitkám navrhovatele však zadavatel – České dráhy, a.s., IČO 70994226, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) rozhodnutím o námitkách ze dne 13. 6. 2016 nevyhověl.
2. Navrhovatel proto dne 23. 6. 2016 podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), příslušnému podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky (dále jen „**návrh**“), který Úřad obdržel téhož dne.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

3. Návrhem se navrhovatel domáhal, aby bylo zadavateli uloženo změnit zadávací podmínky veřejné zakázky tak, aby dodací lhůta pro první dvě vlakové jednotky činila nejméně 24 měsíců. Současně se navrhovatel domáhal vydání předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. b) zákona spočívajícího v pozastavení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 5. 1. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0462/2017/VZ-00702/2017/512/VNv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I. Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když v čl. 2.3. kvalifikační dokumentace stanovil následující požadavek: *„Zadavatel bude v rámci kterékoliv uzavřené Kupní smlouvy oprávněn (ale nikoliv povinen) požadovat dodání první a druhé jednotky kteréhokoliv typu v dodacím termínu nejdříve do 15 měsíců od uzavření příslušné Kupní smlouvy a nejpozději do 48 měsíců od uzavření příslušné Kupní smlouvy, a poté dodávky vždy až 2 dalších jednotek kteréhokoliv typu měsíčně.“*, tedy vymezil, že může jednostranně požadovat dodání prvních dvou vlakových jednotek na základě první uzavřené kupní smlouvy již ve lhůtě 15 měsíců od uzavření kupní smlouvy, přičemž tím významně omezil okruh možných dodavatelů, kteří jsou jinak způsobilí k plnění zakázky, avšak nyní nedisponují vlakovými jednotkami schválenými pro provoz v České republice, a omezil tak hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
6. Výrokem II. Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu podle § 118 odst. 1 zákona zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku.
7. Výrokem III. Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad dospěl k závěru, že požadavek zadavatele spočívající ve stanovení lhůty pro dodání prvních dvou vlakových jednotek v minimální délce 15 měsíců od uzavření kupní smlouvy, je nepřiměřený, eliminuje většinu Úřadu známých dodavatelů působících na trhu výroby kolejových vozidel, a je proto v rozporu se zásadou zákazu diskriminace.
9. Dále Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že zadavatel nemůže při stanovení zadávacích podmínek předpokládat, že dodavatelé mající zájem o účast v předmětné veřejné zakázce již budou mít vyčleněny potřebné výrobní kapacity, popř. že přizpůsobovali typově obdobná vozidla ve své vozové řadě za účelem včasného splnění očekávaných požadavků zadavatele, nebo že typově obdobná kolejová vozidla nechali homologovat v některém členském státě Evropské Unie (dále jen „**EU**“) pro případ jejich budoucí potřeby, jak ve svém vyjádření předpokládá zadavatel. Úřad konstatoval, že zadavatel nemůže nastavením krátkých dodacích termínů dodavatele nutit dopředu vynakládat finanční prostředky, když výsledek takto vynaložených peněžních prostředků je pro dodavatele s ohledem na průběh a výsledek zadávacího řízení nejistý. Tedy zadavatel tím, že požadoval dodání prvních dvou vlakových jednotek na základě první uzavřené kupní smlouvy již ve lhůtě 15 měsíců od uzavření kupní smlouvy, nedodržel zásadu zákazu diskriminace uvedenou v § 6 odst. 1 zákona a byl naplněn první předpoklad pro uložení nápravného opatření podle § 118 zákona.

10. Z hlediska potenciality podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil nedodržení postupu stanoveného zákonem, konkrétně § 6 odst. 1 zákona, a dále dovodil, že toto porušení mělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky a zjistil, že doposud nedošlo k uzavření smlouvy. Veškeré podmínky pro uložení nápravného opatření tak byly splněny.
11. Dne 20. 1. 2017 Úřad vydal opravné usnesení č. j. ÚOHS-S0462/2016/VZ-00989/2017/512/VNv ze dne 20. 1. 2017 k napadenému rozhodnutí (dle jen „**opravné usnesení**“), ve kterém provedl opravu jednacím čísla z „č. j. ÚOHS-S0462/2017/VZ-00702/2017/512/VNv ze dne 5. 1. 2017“ na „č. j. ÚOHS-S0462/2016/VZ-00702/2017/512/VNv ze dne 5. 1. 2017“. Úřad v tomto opravném usnesení uvedl, že považuje za zjevné, že číslo jednacím „ÚOHS-S0462/2017/VZ-00702/2017/512/VNv“ uvedené v záhlaví písemného vyhotovení rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0462/2016/VZ-00702/2017/512/VNv ze dne 5. 1. 2017 a v záhlaví strany 2 až 36 napadeného rozhodnutí, je chybou v psaní, jelikož uvedený rok ve spisové značce neodpovídá roku, ve kterém bylo správní řízení zahájeno, ale roku, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno.

III. Rozklad zadavatele

12. Dne 20. 1. 2017 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 5. 1. 2017. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

13. Zadavatel namítá, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné. Zadavatel nesouhlasí se závěrem Úřadu uvedeným v bodě 139. odůvodnění napadeného rozhodnutí, že zadavatelem nastavené termíny jsou údajně pro většinu dodavatelů nerealizovatelné. Dle zadavatele tento závěr nemá oporu v provedeném dokazování a Úřad k němu dospěl jen za cenu selektivního hodnocení a účelové dezinterpretace obsahu spisového materiálu, zejména potom vyjádření jednotlivých oslovených dodavatelů kolejových vozidel. Dále má zadavatel za to, že se Úřad nevypořádal s argumentací souvisejícími důkazy jím předkládanými, které nasvědčovaly opačnému závěru, než k jakému dospěl Úřad.
14. Zadavatel ve svém vyjádření se k podkladům rozhodnutí poukazyval konkrétně na to, že dodavatel ŽOS Vrútky a.s. byl schopen realizovat vypsanou veřejnou zakázku ve stanovených dodacích termínech. Realizovatelnost dodacích termínů také potvrdil i dodavatel PESA Bydgoszcz SA, což Úřad odmítl vzít v potaz s odůvodněním, že tento dodavatel má údajně v České republice vlakové jednotky již schváleny. Takový postup je dle zadavatele zjevně nedůvodný a nesprávný, neboť většina oslovených dodavatelů potvrdila, že je běžné vyrábět a homologovat kolejová vozidla do zásoby pro případ vzniku poptávky na straně jednotlivých zadavatelů. Dále zadavatel v rozkladu uvádí, že realizovatelnost dodacích termínů potvrdili i dodavatelé ŠKODA TRANSPORTATION a.s. a ŠKODA VAGONKA a.s. se zdůrazněním, že zadavatelem nastavené dodací termíny jsou v evropském měřítku běžné. Pokud jde o vyjádření dalších dodavatelů jako např. Bombardier Transportation, PATENTES TALGO S. L., ALSTOM Transport Deutschland GmbH a Siemens s.r.o., tak Úřad dle zadavatele také tyto vyjádření dezinterpretoval a zadavatelem předložené

důkazy nezohlednil. Zároveň je zřejmé, že závěry Úřadu se opírají především o vyjádření dodavatelů, kteří v České republice vlakové jednotky zpravidla nedodávají. K tomu zadavatel doplňuje, že je v zájmu dodavatelů uvádět co možná nejdelší dodací termíny tak, aby podmínky zadávacího řízení byly pro ně komfortnější. Z toho důvodu vyjádření dodavatelů tak dle názoru zadavatele nelze bez dalšího považovat za objektivní.

15. Dále v rozkladu zadavatel uvádí, že Úřad rovněž nezohlednil stanovisko Drážního úřadu ze dne 20. 7. 2016, který potvrzuje, že u kolejových vozidel, jejichž typ byl schválen v některém členském státě EU, lze využít zjednodušeného schvalovacího řízení ve smyslu § 43b zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdější předpisů. Tímto postupem lze schvalovací řízení výrazně urychlit, neboť není třeba absolvovat většinu jinak potřebných zkoušek. Proto je dle zadavatele nesprávný i závěr Úřadu uvedený v bodě 141. odůvodnění napadeného rozhodnutí, že zadavatel vyloučil všechny dodavatele, kteří nemají takové vlakové jednotky schválené k provozu v České republice.

Závěr rozkladu

16. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu

18. Navrhovatel ve svém vyjádření k rozkladu ze dne 30. 1. 2017 uvádí, že zadavatel v podaném rozkladu operuje se zcela účelovou argumentací a opomíjí relevantní zjištění, která Úřad po pečlivém obstarání důkazního materiálu shromáždil. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že by Úřad zadavatelem předložené podklady hodnotil nesprávně či selektivně. Právě naopak má navrhovatel za to, že Úřad jako nejrelevantnější zohlednil vždy tvrzení těch dodavatelů, kteří mají globální dosah při své činnosti a mohou tedy objektivně zhodnotit, zda lhůty, které byly zadavatelem stanoveny, jsou nebo nejsou realisticky splnitelné. Dále se navrhovatel ve svém vyjádření k rozkladu vyjadřuje ke stanoviskům jednotlivých dodavatelů uvedeným v napadeném rozhodnutí ohledně realizovatelnosti zadavatelem stanovených lhůt pro dodání vlakových souprav.
19. Navrhovatel závěrem vyjádření k rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.
20. Dne 23. 2. 2017 obdržel Úřad návrh navrhovatele na zastavení řízení, ve kterém navrhovatel navrhuje, aby Úřad podle § 90 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení bez dalšího zastavil.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných

souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

22. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí ve znění opravného usnesení zrušil a správní řízení zastavil.
23. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí ve znění opravného usnesení a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí ve znění opravného usnesení a zastavení správního řízení

24. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
25. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
26. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
27. Podle § 90 odst. 4 správního řádu, jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
28. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
29. Bepředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2011-52 ze dne 16. 8. 2012, proti němuž směřující kasační stížnost byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 zamítnuta, nutno vnímat jako „stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele“.
30. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 v nichž uvedl, že „důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“ Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuelní budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. právě to, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.

31. K předmětu správního řízení se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyjádřil v usnesení č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008, kde uvedl, že *„V obecné rovině lze předmět řízení definovat za pomoci dvou kritérií: subjektivního nebo objektivního. Subjektivní vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje. Objektivní vymezení předmětu řízení je pak odvislé od veřejného zájmu a okruhu chráněných zájmů, o které se v tom či onom typu řízení jedná (...). Tyto dva typy vymezení předmětu řízení se přirozeně mohou a nemusí překrývat; sledování a naplnění jednoho (subjektivního) hospodářského cíle však může typicky zahrnovat posouzení několika okruhů veřejných zájmů, které mohou být upraveny celou řadou tzv. složkových zákonů.“*
32. Úřad zahájil toto správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona na základě návrhu navrhovatele. V době podání návrhu bylo cílem navrhovatele, aby Úřad zadavateli uložil změnit zadávací podmínky veřejné zakázky tak, aby dodací lhůta pro první vlakové jednotky činila nejméně 24 měsíců. Současně se navrhovatel svým návrhem domáhal vydání předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. b) zákona spočívajícího v pozastavení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. V průběhu vedení tohoto správního řízení však zadavatel dne 17. 1. 2017 rozhodl o zrušení zadávacího řízení, čímž bylo zadávací řízení veřejné zakázky skončeno.
33. V tomto správním řízení tak v průběhu řízení o rozkladu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval.
34. I kdyby bylo možné v rámci tohoto správního řízení docílit pravomocného meritorního výroku Úřadu ve věci návrhu navrhovatele, nedošlo by ke změně v právním postavení navrhovatele a rozhodnutí Úřadu o návrhu navrhovatele by pro navrhovatele nemělo význam, neboť naplnění významu navrhovatelem zamýšleného v době podání návrhu by již nebylo objektivně možné. Prvotního cíle, kterého chtěl navrhovatel podáním návrhu dosáhnout (uložení nápravného opatření), tedy již dosáhnout nelze a návrh navrhovatele se tak stal bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
35. Zastavením řízení pro zjevnou bezpředmětnost návrhu navrhovatele tehdy, bylo-li zadávací řízení zrušeno v průběhu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele samotným zadavatelem, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 5. 2015, č. j. 7 As 101/2014, ve kterém dospěl k závěru, že: *„v případě, že zadávací řízení bylo po podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zrušeno, nelze aplikovat ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. Proto stěžovatel a) [Úřad, pozn. předsedy Úřadu] postupoval správně, pokud řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil, neboť zákon o veřejných zakázkách neobsahuje vlastní úpravu zastavení řízení zahájeného na návrh a podle ust. § 118 odst. 5 lze postupovat pouze v případech zamítnutí návrhu z věcných důvodů nebo tehdy, je-li návrh podán neoprávněnou osobou.“* Zrušením zadávacího řízení zadavatelem se návrh zadavatele stal zjevně bezpředmětným, a tudíž nelze nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu dovozovat jeho povinnost vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i po zrušení zadávacího řízení, tedy poté, co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

36. Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil i v rozsudku č. j. 5 As 74/2015- 56 ze dne 29. 3. 2016, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl ke stejnému závěru. „*Je-li k stěžovateli a) [Úřad, pozn. předsedy Úřadu] podán návrh na přezkum úkonu zadavatele, kterým zadavatel zrušil zadávací řízení, a zruší-li zadavatel tento svůj úkon v průběhu správního řízení vedeného stěžovatelem a), pak odpadl předmět řízení a stěžovatel a) je povinen řízení z procesních důvodů pro zjevnou bezpředmětnost návrhu zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V takovém případě je z povahy věci vyloučen meritorní přezkum. V řízení se proto stěžovatel a) nemůže věcně zabývat jakýmikoliv úkony zadavatele, a to ani dalším případným rozhodnutím zadavatele o zrušení zadávacího řízení.*“
37. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
38. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně normativně určuje postup odvolacího správního orgánu v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu zadavatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
39. Jelikož jsem z obsahu správního spisu zjistil, že rozklad směřuje proti rozhodnutí, které ukládá zadavateli nápravné opatření týkající se zadávacího řízení, které již bylo zrušeno, dospěl jsem k závěru, že tím došlo k naplnění hypotézy § 90 odst. 4 správního řádu. Proto jsem napadené rozhodnutí ve znění opravného usnesení zrušil a řízení o rozkladu bez dalšího zastavil.
40. Závěrem odůvodnění tohoto rozhodnutí pro úplnost odkazuji na usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 359/06 ze dne 14. 12. 2006, ve kterém Ústavní soud uvedl, že pokud se jedná o chyby v psaní - běžných překlepů, které jsou bez jakéhokoliv vlivu na obsah opravovaného výroku a nevyvolávají jakékoliv pochybnosti o jeho smyslu, nemá takováto oprava v rozhodnutí za následek nové otevření lhůty k podání odvolání proti opravenému rozhodnutí.
41. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků, nezbyvá, než postupem dle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí ve znění opravného usnesení zrušit a správní řízení zastavit.

VI. Závěr

42. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí ve znění opravného usnesení a zastavení správního řízení.
43. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí ve znění opravného usnesení zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Mgr. Tomáš Zacha, advokát, Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1
2. České dráhy, a.s., Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy